

таких річій, які в польських описах представлені тенденційно або замовчані і такі будуть завсїгди, доки Поляки не позбудуться національного шовінізму, показується потреба руських описів руських повітів Галичини.

В. Гнатюк.

Извѣстія общества любителей изученія Кубанской области. Выпускъ I, подъ редакціей В. Сысоева и А. Дьячкова-Тарасова, Катеринодар, 1899, сторін IX+166.

В грудні 1897 року почало функціонувати в Катеринодарі на Кубані нове наукове товариство — „общество любителей изученія Кубанской области“ і отсе перед нами лежить перший випуск його „Извѣстій“. Мета молодого товариства — „всестороннее изученіе Кубанской области“: — її климату і взагалі фізичних умов, флори, фауни, мінералогії, етнографії, археології, історії і т. и. Програма широка і цікава, тим то можна тільки побажати молодому товариству як найкрасшого успіху в його важній та не легкій роботі.

Звертаючись до першого випуску „Извѣстій“, мусимо насамперед зауважити, що зміст його дуже різнородний, аж надто вже. Тут здобуємо статі по етнографії і по ветеринарії, по історії і по мінералогії і т. и. Сю хибу свого видання добачає добре і сама редакція і „виправдуючи її браком матеріялу в перші часи існування товариства, обіцяє видавати дальші випуски більше систематично. З статей, що складають перший випуск „Извѣстій“ звертають на себе увагу отсі: д. Короленка „Первоначальное заселенія черноморскими козаками Кубанской области“ — про колонізацію Кубані колишніми Запорозжцями за проводом Чепіги і Головатого; д. Дмитренка „Къ історіи Некрасовцевъ на Кубані“ — про невдатну пробу так званих некрасовських козаків оселити ся на Кубані, аби спекати ся утисків Московського уряду; статя д. Сысоева „Очерки изъ історіи Тмутараканскаго княжества“ переносить читача в давні часи і оповідає про преподобного Никона, чернця з Київської печерської лаври, що виїшовши з Києва, оселив ся в Тмутаракані і засновав там монастир; солідна праця д. Ваганова „Значеніе кордонно-карантинной линии на границѣ Кубанской области съ Закавказьемъ въ связи съ условіями животноводства въ области“ цікава для вияснення обставин скотарства на Кубані і тих заходів, яких уживано для захисту скотини від епізоотий. Окрім занотованих статей „Извѣстія“ містять ще різні програми, бібліографічний виділ та протоколи засідань товариства.

Сподіваємо ся, що молоде товариство дальші праці випускати ме справді більш систематично і провадити ме свою роботу невпинно та енергічно на користь рідного краю.

С. Є.